

Zitting 1977–1978

14 997 (R 1094)

Internationaal Verdrag voor de Beveiliging van Mensenlevens op Zee, 1974, met Bijlage; Londen, 1 november 1974 (Trb. 1976, 157 en 1977, 77)

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 21 april 1978. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 21 mei 1978

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 8 april 1978

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de Engelse en Franse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van het op 1 november 1974 te Londen tot stand gekomen Internationaal Verdrag voor de Beveiliging van Mensenlevens op Zee, 1974, met Bijlage (Trb. 1976, 157 en 1977, 77).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 21 april 1978 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw

¹ Nedergelegd op de bibliotheek ter inzage van de leden.

TOELICHTENDE NOTA

I. Algemeen

De thans geldende internationale veiligheidsvoorschriften voor zeegaande vracht- en passagiersschepen zijn vastgelegd in het Internationaal Verdrag voor de Beveiliging van Mensenlevens op Zee, 1960 (Trb. 1961, nr. 84). Dit verdrag, van kracht sinds 26 mei 1965, is binnen het kader van de Inter-gouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (IMCO) tot stand gekomen. Deze organisatie treedt op als depositaris, en heeft sinds het van kracht worden van het verdrag een aantal wijzigingen voorbereid die voor een deel hun basis vinden in aanbevelingen welke aan het verdrag van 1960 waren gehecht en voor een ander deel hun oorsprong vinden in noodzakelijk gebleken nadere uitwerking van, of aanvulling op, de voorschriften van dat verdrag.

Van de door de Algemene Vergadering van de IMCO aangenomen wijzigingen is er tot dusverre echter geen enkele in werking getreden, aangezien het aantal daarvoor benodigde aanvaardingen (twee derde van het aantal partijen) niet werd bereikt. (Voor het Koninkrijk werden deze wijzigingen overigens wel aanvaard, c.q. bestond het voornemen ze te aanvaarden. Zie ter zake de kamerstukken 9391 (R 618), 12 230 (R 883), en 13 903 (R 1032)).

Tijdens haar 8ste vergadering in november 1973 nam de Algemene Vergadering van de IMCO Resolutie A 304 (VIII) aan, waarin werd vastgelegd dat een Internationale Conferentie zou worden gehouden in het najaar van 1974 ten einde te komen tot een nieuw verdrag dat het verdrag van 1960 zou moeten vervangen. Dit verdrag, het Internationaal Verdrag voor de Beveiliging van Mensenlevens op Zee, 1974, kwam tot stand op 1 november 1974, (Trb. 1976, 157 en Trb. 1977, 77). Het zal in werking treden twaalf maanden na de datum waarop niet minder dan 25 landen, waarvan de gezamenlijke koopvaardijvloeden niet minder dan 50 percent van de wereldhandelsvloot uitmaken, partij bij het verdrag zijn geworden.

II. Het verdrag

Het nieuwe verdrag stemt in hoofdzaak overeen met het verdrag van 1960 en bevat voorts:

a. De wijzigingen op het verdrag van 1960 welke reeds door de Algemene Vergadering van de IMCO waren aangenomen maar niet in werking waren getreden.

b. Nieuwe voorschriften welke door de Algemene Vergadering van de IMCO waren aanbevolen voor opname in het nieuwe verdrag. In het nieuwe verdrag is daarentegen een aantal artikelen van het verdrag van 1960 *niet* meer opgenomen, te weten de bepaling betreffende opschorting van het verdrag in geval van oorlog; het artikel betreffende uitsluiting als Verdragspartij van een partij welke een zeer belangrijk geachte wijziging niet aanvaardt, en het artikel betreffende afhankelijke gebieden.

c. Verbeterde (en sneller tot resultaten leidende) procedures voor de wijziging van het verdrag en de in de Bijlage neergelegde voorschriften.

Voor wat betreft de onder a bedoelde wijzigingen menen wij te mogen volstaan met te verwijzen naar de hierboven genoemde desbetreffende kamerstukken.

De onder b bedoelde nieuwe voorschriften zijn er twee. Zij betreffen respectievelijk brandbeveiligingsmaatregelen voor olietankers en de veiligheid van personen aan boord van bestaande passagiersschepen.

Met betrekking tot de onder c genoemde nieuwe wijzigingsregeling tekenen wij het volgende aan.

Evenals in de overeenkomst van 1960 zijn in de onderhavige overeenkomst, zoals hierboven reeds ter sprake is gekomen, de bepalingen verdeeld over het eigenlijke verdrag en de bijlage.

De in de hoofdstukken II en volgende van de bijlage vervatte voorschriften strekken tot uitvoering van de in het verdrag zelve neergelegde verplichtingen om te verzekeren dat de schepen waarop het verdrag van toepassing is, uit een oogpunt van de beveiliging van mensenlevens, geschikt zijn voor de dienst waarvoor zij bestemd zijn. Dit verschil tussen de basisverplichtingen en de ten uitvoering daarvan dienende voorschriften is in de onderhavige overeenkomst tot uitdrukking gebracht door een andere wijzigingsprocedure. In artikel VIII is gedetailleerd bepaald welke procedure van toepassing is bij wijziging van het verdrag zelf en van hoofdstuk I van de bijlage, en welke bij wijziging van de overige hoofdstukken van de bijlage. Op grond van deze regeling zullen de wijzigingen van het verdrag en van hoofdstuk I van de bijlage, alvorens zij kunnen worden aanvaard, aan de parlementaire goedkeuring moeten worden onderworpen. Waar de voorschriften vervat in de hoofdstukken II en volgende van de bijlage echter slechts uitvoering van de verdragsverplichtingen betreffen is voor overeenkomsten tot wijziging van deze voorschriften krachtens het bepaalde in artikel 62, eerste lid sub b, van de Grondwet geen goedkeuring vereist.

III. De nationale wetgeving

Ten einde de uit het verdrag voortvloeiende verplichtingen te kunnen nakomen is het noodzakelijk dat alvorens tot toetreding wordt overgegaan de ter zake geldende nationale wetgeving aan de bepalingen van het verdrag wordt aangepast. Voor verreweg het grootste deel is dit reeds geschied bij de Koninklijke besluiten van 11 oktober 1973, Stb. 532 en van 23 mei 1977, Stb. 428, beide houdende nadere wijziging van het Schepenbesluit 1965.

Aangezien tijdens de Veiligheidsconferentie in 1974 men hoofdstuk II-2 van het verdrag anders heeft ingedeeld dan zou volgen uit het geamendeerde verdrag van 1960, worden enkele details van de specificatie-eisen voor brandblusinstallaties, die oorspronkelijk alleen voor nieuwe passagiersschepen golden, ook van toepassing op nieuwe vrachtschepen. Deze details dienen nog in het Schepenbesluit 1965 te worden opgenomen. De voorbereiding hiertoe is reeds aangevangen. Tegen de tijd dat het verdrag voor het Koninkrijk van kracht zal zijn geworden zal ook laatstbedoelde aanpassing haar beslag hebben verkregen.

Het verdrag zal, evenals het verdrag van 1960, voor het gehele Koninkrijk gelden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei